

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 11. Misericordia ejus major est Angelicâ, & humanâ. Ex Veteri. Ex Novo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

itis hic medicus; & bonus Deus lacrymis, atque gemitibus vulnera curat. Accede peccator ad bonum hunc medicum, & pro optimo medicamento lacrymas offer-Si insanabilem tibi conscius sis vulnere, cogitationum, & actuum, in te latentium; quare occulta illa vulnera negligis, nolens ea medico, ut cureris, ostendere? Quid times medicum? non est durus, nec immitis, ac immifericors. S. Ephrem f. 1. de poenit.

Omne mandatum tuum, sicut cauterium impressum, tenebo. Etsi urit cauterium mandati, tamen putrefacta carnis exurit, ne ad vitium serpat contagio. Etsi mordet medicamentum, tamen vitium ulcers tollit. Aufer igitur Domine Jesu potenti macharam tuam meorum putredines peccatorum. Dum me habes ligatum charitatis vinculis, seca quodecunque vitium est. S. Ambros. l. 5. in Luc.

Subveni gravi vulnere secundum magnam medicinam tuam. Grave est, quod habeo; sed ad omnipotentem confugio. De meo tam lethali vulnere desperarem, nisi tantum medicum reperirem. S. Augustinus in Pl. 50.

Omnipotentis medico nullus languor in sanabilis occurrit; tantum tu curari te sine: manus ejus ne repellas; novit quid agat. Non tantum delecteris, cum fovet; sed etiam tolere, cum fecat. Tolera medicinalem dolorem, futuram cogitans sanitatem. S. August. in Pl. 102.

Noli mihi dicere, perii! quid mihi restat? noli dicere, peccavi, quid faciam? medicum habes, qui morbum potest vincere: medicum habes, qui sanat omnem languorem: medicam habes; qui potest, & vult, sanare. S. Chrysof. de Chanaan.

Currite ad Medicum, cum potestis; ne, cum velitis, non possitis. S. Chrysof. in Pl. 26.

Nosstrarum medicus animarum, non quae nobis fraudi postea futura sunt, dare sustinet: neque enim parentes iis, quos amant, parvulis adhuc filioli, vel gladios, vel ignitos carbones, adduci possunt, ut porrigant. S. Chrysof. tom. 6. or. de inst. vita &c.

Jesus apud Hebraeos significat Salvatorem; in lingua vero Graeca medicum significat: quandoquidem & corporum medicus est, & animarum curator. S. Cyrill. Jerof. Cat. 10.

Omnia, quae de Salvatore legimus, medicina sunt nosstrarum animarum. S. Bernardus f. 4. in temp. Resurr.

Ipse medicus noster in infirmitate carnis nostrae, tanquam in lecto discubuit infirmantium: ut experiretur, quid sanandis infirmis suis esset necessarium. B. Ivo Carnot. f. de Nat. D.

Primo curavit nos per dietam; quando jeunabat quadraginta diebus, & quadraginta noctibus. Secundo per electuarium; quando corpus, & sanguinem, suum dedit. Tertio per sudorem; quando factus est sudor ejus sicut guttae sanguinis decurrentis in terram. Quarto per minutionem, quando flagellis, & lancea, vulneratus fuit. Quinto per potationem, quan-

do gustavit acetum cum felle missum. Sexto per emplastrum, quando facies ejus sputis illita fuit. S. Bernardus tom. 2. f. 76.

§. XI.

*Misericordia ejus major est Angelicâ,
& humanâ.*

Ex Veteri.

Melius mihi est, ut incidam in manus Domini: quia multa sunt miserationes ejus. 1. Paral. 21. 13. S. Ambros. in Pl. 37. miseretur, qui nescit errare; non miseretur, qui particeps est erroris. Sedulius l. 1. Paschali c. 15. de Jona: nata feritatem praebuit, fera naufragium subministravit. Elegit, non quod a flagello esset immune; sed quod moderatius judicavit: ut Dei lenitati magis, qui nescit ignoscere, quam hominum se committeret potestati; qui mensuram ultionis frequenter excederent. S. Ambros. in Pl. 37.

Vox Domini super aquas. Pl. 28. 3. Convertimini ad me, clamat vox ista. Porro per aquas Deus voce, pedibus graditur Petrus: adeo suavius semper Deus cum hominibus agit, quam homines. Oliva l. 12. Strom. hic.

Misit Dominus manum suam, & tetigit os meum. Jer. 1. 9. Nota Domini suavitatem. ut Propheta labia fecundet, os tangit tantum. Angelus vero, Isaia labia purgaturus, lapidem, & ignem adhibet. Is. 6. 6. Ille tangit, hic urit. Plane si tertius Propheta ab homine purgandus esset, labia sibi non tangi, non uri, sed exuri, & mutilari, sentiret. Quod melior quis, eo mitius, & delicatius discipulum format. Oliva t. 2. Strom. hic.

In qua sunt plus quam centum viginti millia hominum &c. Jon. 4. 11. Disce hic, quam Deus clementior sit homine etiam sancto; quamque satius sit confugere ad Deum, quam hominum tribunal. Si Jonas in causa Ninivitarum fuisset iudex, tulisset in omnes, licet poenitentes, ob praeiterita scelera, sententiam mortis. Cornelius hic.

Ex Novo.

Quare cum publicanis, & peccatoribus, manducat Magister vester? Matth. 9. 11. Bonus Jesus, & impeccabilis Deus, ad se peccatores recipere dignatur; quos acriter dedignantur, & mordent Pharisei, omnibus pleni peccatis. Nemo durior, nemo immanior, contra peccatores, quam peccator. Baeza t. 2. l. 6. c. 4. §. 15.

Remittuntur tibi peccata; vade in pace. Luc. 7. 47. 50. Si ad illius Pharisei pedes accessisset, dicturus erat, recede a me. S. August. hom. 23. ex. 50.

Ego habeo claves mortis, & Inferni. Apoc. 1. 18. Caelorum claves Petro tradidit. S. Justinus ep. ad Zenam: si in hominum potestate esset situm, gehennae quoslibet addicere, totus Mundus exhaustus esset eorum saevitia.